

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6C/243/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412214134
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jančovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1412214134.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV rozhodol v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s. r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z.

rozhodol:

Návrh na prerušenie konania zamieťa.

Návrh zamieťa.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 27. 09. 2012 žiadal navrhovateľ súd, aby zaviazal odporcu na zaplatenie 175,- eur majetkovej škody a 1 051,08 eura nemajetkovej ujmy v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z.

Navrhovateľ žiadal, aby súd konanie prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednáváním veci. Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ nesúhlasí s uznesením krajského súdu, podľa ktorého sudcovia Okresného súdu Bratislava IV nie sú z prejednávania veci vylúčení. Zásadne s ním nesúhlasí a tvrdí, že sú objektívne dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava IV. Rozhodnutie krajského súdu hodnotí ako nesprávne zakladajúce zásah do jeho základných práv, a to konkrétne základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitné práva na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom. Základného práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom. Z týchto dôvodov navrhovateľ podal sťažnosť na Ústavný súd SR.

Odporca nesúhlasil s návrhom a žiadal ho ako nedôvodný zamietnuť.

V zmysle ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c), ak súd neurobí iné vhodné opatrenia môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ustanovenie § 109 ods. 2 pís. c) O. s. p. predstavuje fakultatívny dôvod na prerušenie konania, ak sa v inom konaní rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie vo veci samej a je výlučne na posúdení súdu, či v konkrétnom konaní je na prerušenie konania dôvod.

Súd starostlivo zvážil všetky skutkovo a právne relevantné okolnosti prejednávanej veci a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti nie je dôvodný. Otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov a nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožných veciach, napríklad sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 z 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci a návrh žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

V predmetnej veci zaujatosť zákonného sudcu, ktorý vec prejednáva namietal navrhovateľ v podanej žalobe, čím uplatnil svoje zákonné právo namietať nestrannosť súdu a sudcu a o jeho námietke už bolo zákonným spôsobom rozhodnuté Krajským súdom v Bratislave, ako súdom nadriadeným, postupom v zmysle § 16 ods. 1 O. s. p., a to tak, že sudca JUDr. Marián Jančovič nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci, keďže nebol zákonným sudcom v predmetnom exekučnom konaní.

Na základe vyššie uvedeného dospel súd k názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci, a preto návrh na prerušenie konania zamietol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie a z návrhu zistil, že navrhovateľ žiada, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie 175,- eur majetkovej škody a 1 051,08 eura nemajetkovej ujmy v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Navrhovateľ v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním, a to postupom podľa ust. 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu. Navrhovateľ ako oprávnený navrhol vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nezaplatením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 1750082 Z. L.. Súdny exekútor predložil návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Bratislava IV. Okresný súd Bratislava IV bol bezdôvodne nečinný viac ako 576 dní. K rozhodnutiu o žiadosti o zmenu exekútora došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 576 dní). Ako dôkaz týchto tvrdení navrhovateľ uviedol súdny spis Okresného súdu Bratislava IV vedený medzi oprávneným navrhovateľom a povinným Z. L. pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 1750082 pod č. EX 513/2006. Navrhovateľ k navrhnutému dôkazu poukazuje, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani rovnopisu príslušného návrhu na zmenu exekútora na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. Podľa navrhovateľa opísaný postup exekučného súdu hodnotí navrhovateľ ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 44 ods. 7 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľ z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej škody v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne, žalobcovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny z príslušenstva zo strany exekučného súdu. Navrhovateľ zároveň žiadal náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a

základných slobôd nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postup exekučného súdu zamedzil žalobcovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby v jeho veci sa rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku, alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala. Súčasne má každý právo na to, aby sa jeho vecou vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa zistený stav môže použiť ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna úprava. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných úkonov zamestnanca pomocou informačných systémov sumu 70,- eur, na udržanie a správu informačného systému sumu 40,- eur, na administratívu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom sumu 50,- eur, spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu na poštovné a telekomunikačné údaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur, t. j. 175,- eur. Výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť len s nepomernými ťažkosťami. Navrhovateľ zároveň žiadal náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednávania veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa navrhovateľa dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do majetkových práv žalobcu. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby v jeho veci sa rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku, alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala. Súčasne má každý právo na to, aby sa jeho vecou vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa zistený stav môže použiť ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna úprava. Navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky sumu 1 051,08 eura. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eura za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Navrhovateľ postupoval v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval.

Z vyjadrenia odporcu súd zistil, že z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., je žaloba navrhovateľa neopodstatnená. Odporca zniesol procesné námietky, v ktorých poukázal na zmatečnosť podania - návrhu vo veci, že navrhovateľ nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody nemajetkovej ujmy atď. a uviedol len časť dôkazov s odkazom na exekučný spis. V skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Odporca poukazuje na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody zo dňa 23. 04. 2012 jej boli doručené dňa 23. 04. 2012. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná už v mesiaci september 2012, je zrejmé, že navrhovateľ ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Preto odporca namieta, že žaloba bola podaná na súd predčasne. Odporca ďalej poukázal na to, že napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré odporca adresoval navrhovateľovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovania o náhradu škody, bola odporcovi doručená všeobecná odpoveď, kde navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadne informácie a nebol ochotný priložiť ani príslušné návrhy na zmenu exekútora s dátumom doručenia súdu uznesenia o zmene súdneho exekútora, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú škodu, uviesť, či boli podané sťažnosti predsedovi

súdu na prietahy, ústavné sťažnosti, ani doklady preukazujúce ohrozenie práv zánikom povinného, resp. jeho insolvenčiou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňoval vznik nemajetkovej ujmy, navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok, ktorého prerokovanie sám požiadal. Odporca k nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutia žiadosti o udelenie poverenia exekútorovi po 15-dňovej lehote uviedol, že navrhovateľ doposiaľ nepredložil dôkazy potrebné pre posúdenie povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Samotný navrhovateľ uvádza znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01. 06. 2011, z ktorého vyplýva, že lehota 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverení exekútora neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Z toho vyplýva, že ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01. 06. 2011 nárok navrhovateľa je v tejto časti neopodstatnený. V závere poukázal na to, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí, ani sa logicky nedá predpokladať, že by bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

Zamietnutím žiadosti o pridelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to po 15-dňovej lehote možno chápať dvomi spôsobmi. Jednak namietaným postupom môže byť samotný spôsob rozhodnutia zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ako aj skutočnosť, že k vykonaniu rozhodnutia malo dôjsť po zákonnej lehote. Odporca sa vyjadril k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý má byť zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že takýto formálny postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely zákona č. 514/2003 Z. z. Pojem nesprávny úradný postup nemá legálnu definíciu v súlade s rozhodovacou praxou súdov ho možno vymedziť ako porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, alebo s ňou nesúvisí, našiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Teda akýkoľvek postup súdu (zahŕňajúci napr., právne posúdenie veci, záver o tom, že je oprávnený preskúmať exekučný titul, zistenie skutkového stavu, výber, aplikácia a interpretácia zvolených právnych noriem na skutkový stav), ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť oným nesprávnym úradným postupom na účely zákona č. 514/2003 Z. z. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. Z navrhovateľom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Totiž podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Z uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že pre úspešné uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, je o. i. nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Pri existencii prietahov v konaní v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavovania sťažností na prietahy, žiadosti o preverenia vybavenia sťažností na prietahy v právnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sa sudca dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť ich preukázania, a teda odporca vzhľadom na vyššie uvedené, nepovažuje

existenciu prieťahu v konaní za preukázanú. Odporca poukázal na tú skutočnosť, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle § čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať Ústavný súd. K materiálnej škode, keď navrhovateľ sa domáha náhrady materiálnej škody v paušálnej sume 175,- eur, odporca poukazuje na ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., že sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Preto pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, je nevyhnutné preukázať existenciu škody, podľa odporcu navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, možno považovať za hypotetické. Skutočnú škodu je potrebné preukázať tak, aby bolo možné preskúmanie tohto nároku, čo v tomto prípade je znemožnené. K nemajetkovej ujme odporca poukázal, že pri právnickej osobe nie je možné použiť spôsob jej výpočtu, ktoré použil navrhovateľ a z návrhu nevyplýva ani vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že by mala byť poskytnutá jej náhrada v peniazoch.

Zo spisu Okresného súdu Malacky č. k. 23Er 8150/2008 súd zistil, že vo veci navrhovateľa proti Z. L. bol podaný návrh na zmenu exekútora dňa 11. 10. 2010. Dňa 18. 10. 2010 bol vyzvaný exekútor Mgr. K. T., aby v lehote 10 dní sa vyjadril k žiadosti oprávneného, špecifikoval trovy exekučného konania a zaslal poverenie a exekučný spis EX 513/2003. Uznesením Okresného súdu Malacky č. k. 23Er 8150/2008-25 zo dňa 03. 05. 2012 súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveruje exekútora JUDr. X. D.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05. 06. 2012.

V zmysle § 101 ods. 1, 2 O. s. p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania, najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu. Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie a ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka. Prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. S poukazom na vyššie uvedené, súd vo veci konal v neprítomnosti účastníkov konania, vec prejednal a prihliadol na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy spisu Okresného súdu Malacky č. k. 23Er 8150/2008 a zistil, že navrhovateľ označil v návrhu, že vec sa týka spisu vo veci povinného Z. L. s označením Okresného súdu Bratislava IV č. EX 513/2006 bez uvedenia spisovej značky tohto súdneho konania. Nie sú uvedené dátumy podaní na súd, ktoré majú význam pre právne posúdenie veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, pričom navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz. Žiadosť o zmenu exekútora bola podaná na Okresný súd Malacky dňa 11. 10. 2010 a súd rozhodol uznesením č. k. 23Er 8150/2008-26 zo dňa 03. 05. 2012 tak, že vyhovel návrhu na zmenu exekútora a poveril súdneho exekútora JUDr. X. D.. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 05. 06. 2012.

V zmysle čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zák. č. 460/1992 Zb. štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

V zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zák. č. 46/1992 Zb. každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

V zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zák. č. 46/1992 Zb. kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený, rozhodnutím orgánom verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takého rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

V zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky zák. č. 46/1992 Zb. každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

V zmysle čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky zák. č. 46/1992 Zb. podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

V zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zák. č. 46/1992 Zb. každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

V zmysle § 36 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

V zmysle § 39 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), k návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pripojí rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti (exekučný titul).

V zmysle § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

V zmysle § 44 ods. 9 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), súd rozhodne o zmene exekútora podľa ods. 8, zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody
- c) rozhodnutím o treste o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

V zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť.

V zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje a j porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosti orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právo chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

V zmysle § 132 O. s. p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Hodnotenie dôkazov možno charakterizovať ako činnosť súdu, pri ktorej súd hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich hodnovernosti, pravdivosti, zákonnosti a dôležitosti pre ustálenie skutkového stavu, z ktorého následne vychádza pri právnom hodnotení a rozhodnutí. Na vyhodnotenie dôkazov potom nadväzuje zistenie jednotlivých relevantných skutkových okolností, ktoré sú v danej veci významné a ktoré spolu tvoria skutkový základ pre rozhodnutie súdu.

V danom prípade navrhovateľ na preukázanie svojich tvrdení v návrhu označil ako dôkaz spis Okresného súdu Bratislava IV bez konkretizácie, ktorá z listín v spise sa nachádzajúcich, má byť vykonaná ako dôkaz. Preto súd vzhľadom na predmet sporu sa oboznámil so žiadosťou o zmenu exekútora na vykonanie exekúcie zo dňa 11. 10. 2010 a rozhodnutím Okresného súdu Malacky zo dňa 03. 05. 2012. Z týchto dôkazov jednoznačne vyplynulo, že od podania žiadosti o zmenu exekútora na vykonanie exekúcie dňa 11. 10. 2010 do rozhodnutia súdu dňa 03. 05. 2012 nemohol mať exekučný súd v žiadnom prípade viac ako 576 dní omeškanie tvrdené navrhovateľom, pretože od podania návrhu do rozhodnutia súdu uplynulo 569 dní, navyše toto plynutie času nie je preukázaním nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v existencii prieťahov v žalovanej výške. Navrhovateľ nepredložil žiadny dôkaz o tom, či použil prostriedok nápravy a že sa týkal konkrétnej veci, ktorá je predmetom tohto sporu exekúcie proti povinnému Z. L.. Navrhovateľ si nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť, nepreukázal svoje vyššie uvedené tvrdenia ohľadne omeškania súdu najmenej 576 dní, nepreukázal ani vznik uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy, pretože samé tvrdenie navrhovateľa nie je dôkazom, na základe ktorého by súd mohol rozhodnúť vo veci bez toho, aby nevykonal dôkazy preukazujúce nárok navrhovateľa. V danom prípade navrhovateľ neunesol svoje dôkazné bremeno a ani povinnosť tvrdenia, na základe ktorého by mohol súd dospieť k takým skutkovým zisteniam, že navrhovateľ má nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Vzhľadom na pasívny postup navrhovateľa nielen v tejto veci, ale aj vo veci exekúcie, rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. a vzhľadom na to, že odporca, ktorý mal úspech v konaní, nežiadal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, je možné podať návrh na jeho výkon podľa osobitných predpisov.